Czytania: 2 Krl 11, 1-4. 9-18. 20a; Ps 132 (131), 11. 12. 13-14. 17-18; Aklamacja Mt 5, 3; Mt 6, 19-23

Dzisiejsza Ewangelia to fragment Kazania na Górze, w którym Jezus wyjaśnia i interpretuje przykazania i stare Prawo. Jezus prezentuje nową wizję zasad postępowania.

Nie starajcie się bogacić bogactwami na ziemi, ale gromadźcie sobie skarby w niebie. Przede wszystkim Jezus chce ukazać znikomość i nietrwałość wszystkiego co materialne. Jest to przyczyną często jeszcze większych trosk i niepokoi, niż te dobra byłyby warte. Sprawy materialne są ważne i ważne jest, aby z tego powodu nie mieć niepotrzebnych smutków, ale też nie mogą one zaprzątać naszą uwagę więcej niż należy, niż to jest konieczne. Serce człowieka musi być wolne wobec rzeczy materialnych. Te rzeczy, to tyko środki, które mają pomagać człowiekowi żyć, a nie są celem życia. Tutaj każdy sam może się zastanowić, co jest dla mnie naprawdę w życiu cenne, o co szczególnie zabiegam, co mnie najbardziej absorbuje i każdy sam musi sobie odpowiedzieć czy jest to rzecz właściwa. Czy warto tej rzeczy aż tak się poświęcać, wkładać w nią całe swoje serce, wszystkie uczucia i całe zaangażowanie.

Czym są skarby gromadzone w niebie. Kiedy spojrzymy na kontekst w jakim ta dzisiejsza ewangelia występuje zobaczymy, że podstawowe sposoby na pomnażanie tych skarbów, które nie niszczeją to: jałmużna, modlitwa i post. Wcześniej Jezus o takich właśnie rzeczach mówi. Modlitwa, post i jałmużna to są sposoby gromadzenia sobie skarbów w niebie. Człowiek, kiedy stanie przed Bogiem niczego z ziemi ze sobą nie zabierze, żeby mógł się tym pochwalić przed Bogiem, rzeczy ziemskie zostaną na ziemi.

Majątek nie czyni człowieka lepszym a wręcz pieniądze psują ludzi, kiedy niewłaściwie się z nich korzysta. Już w starożytności często posługiwano się tego typu porównaniami, kiedy zwracano uwagę, że nie złoto czy srebro jest skarbem, ale mądrość, mądrość życiowa, ona jest o wiele cenniejsza.

Złoto lub srebro, to co człowiek posiada nie czyni człowieka lepszym, ale mądre życie i szlachetne postępowanie. Dlatego prośmy Pana o mądre i zdrowe spojrzenie na otaczającą nas rzeczywistość, aby nie zaślepiły nas rzeczy materialne, zewnętrzne, drugorzędne, ale byśmy potrafili zaradnie zabiegać o to, co konieczne i umieli zachować wolność, wobec tego co nam zbywa.

o. Wiesław Jonczyk SJ